

28 ΜΑΪΟΥ 2025

† «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα».

Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄̅̅ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ΄ 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος
* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος. Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἑβδόμη, καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἧτοι· Ἐκάστης ὥδης τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδεις.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτῇ μικρά,

καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες (δίς)

Δόξα.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, ...

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
 και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
 τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
 η ε στε ρε ε ω ω ται

Δόξα.

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι ^π9 συ νε σταυ ρου μην
 σοι χθες ^Δ2 αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ ^Δ2 εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π9

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, ...

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ2 ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π9 αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην ^Δ2 εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ2 εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π9

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ2 θα να τω θα
 να τον πα τη η σας ^Δ2 και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ2 ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π9 (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορειτικόν

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας ^{Νη} ^Δ2 και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ2 ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος ^π9 ^{Πα}

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδιῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος (δίζ)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ

ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Δόξα.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Καὶ νῦν.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ω των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ωσ παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Δόξα.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα Θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, ...

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς

ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας (δίς)

Δόξα.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Σωτήρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ...

Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατωτατοις της γης και
συνετριψασμοχλουςαιωνιουςκατοοχωςπεπε
δημεενωνΧριστεκαιτριημεροςωςεκκητους
Ιωναςεξανεστηςτουταφου

Χ ριστοςανεστηεκνεκρωνθανατωθα
νατονπατηησαςκαιτοιςεντοιςμνημασι
ηνχαισααμεενος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

Χ^{Πα} ριστοςανεστηηεκνεκρωνθαναα
τωθανατονπατησαςκαιτοιςεντοιςμνημασι
ηνχαισααμεενος

Α νασταςοΙησουςαποτουταφου
καθωςπροειειπενεδωκενημιντηναι
ωνιονζωηνκαιμεγαελεοοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. (α' αἰ.)

Στίχ. Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας, τρισμάκαρ,

Θείαις τετευχῶς, Εὐτυχές, κληρουχίας.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχεά ἐνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἑλικωνίδος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. (†244)

Στίχ. Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Οὐχ Ἑλικῶνα, ἀλλ' Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίπου τῶν βασιλέων, ἐκ πόλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης). Συσχεθεῖσα δὲ καὶ πρὸς Περίνιον τὸν Δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν, καὶ πτερνίζεται. Εἶτα, λυθέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξέρχεται· καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀνελθοῦσα δὲ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον καὶ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ δι' εὐχῆς κατέρραξεν εἰς γῆν· εἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς.

Διαδεξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεγκεῖν, ἐν καμίνῳ ρίπτεται· τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀψαμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐβδομήκοντα ἄνδρας λυμνηαμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἀπλοῦται. Ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγείωσαν· ἀλλὰ καὶ ἔτι ἀβλαβῆς

διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδονται· ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἀψαμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν ρκ' τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕτως ἐν οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀνέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Εἷς Ἀλέξανδρος Πατέρων τῆς Νικαίας,
Ὅν ἐκήρυξεν Ὁμοούσιον βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου β', ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης, τοῦ θαυματουργοῦ, ἐνὸς τῶν 318 θεοφόρων πατέρων τῆς α' ἐν Νικαίᾳ οἰκουμενικῆς συνόδου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀνδρέαν οὐ πρωτόκλητον λέγω,
Ἄλλὰ Μηθύμνης ἐπίσκοπον θεῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἀρχιεπισκόπου Χαλκηδόνος, ὁμολογητοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς εἰκονομαχίας, μετὰ τῶν δύο συγγενῶν αὐτοῦ Νικήτα καὶ Ἰγνατίου. (ἀρχαὶ θ' αἰ.)

Στίχ. Εἰκόνα Χριστοῦ τιμήσας ὁ Νικήτας,
Χριστῷ παρέστη σὺν δυοῖ συγγενέσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. (†911)

Στίχ. Παύλου τὸ ῥῆμα καὶ μεταστὰς Ἀνδρέας,
Ἡμεῖς γε μωροὶ διὰ Χριστόν, κεκράγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κρήσκεντος, Παύλου, Διοσκορίδου καὶ Ἑλλαδίου, τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων. (†244)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Αἰμιλίου, Φήλικος, Πριάμου καὶ Λουκιανοῦ, τῶν ἐν Σαρδηνίᾳ ἀθλησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Συγκλητικοῦ (Senator), ἐπισκόπου Μιλάνου. (†480)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Χέρωνος (Caraunus, Cheron), διακόνου ἐκκλησίας Καρνούτου (Carnutum, Chartres) ἐν Γαλλίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἰούστου, α' ἐπισκόπου Οὐργέλλης (Urgell) ἐν Καταλονίᾳ. (†527)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, ἐπισκόπου Παρισίων. (†576)

Στίχ. Χριστὸν ὡς πρότυπον ὁ Γερμανὸς ἔχων,
Ποιμὴν ἐδείχθη ἄριστος Παρισίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουλιέλμου (Guillaume), κτίτορος τῆς ὁμωνύμου μονῆς (Saint-Guilhem-le-Désert) ἐν Γελλόνῃ (Gellone) τῆς Γαλλίας. (†812)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ποδίου (Podius), ἐπισκόπου Φλωρεντίας. (†1002)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, ἐπισκόπου Ῥοστώφ. (†1288)

Στίχ. Θεὸν βαστάζων Ἰγνάτιος ἐν στέρνοις,
Τοῦ Ῥοστώφ δέδεικται πατὴρ θεοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεροντίου, μητροπολίτου Μόσχας. (†1489)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου, μητροπολίτου Βερόροιας. (†μέσα ιε' αἰ.)

Στίχ. Βάσις ὁ Ἀρσένιος νεομαρτύρων,
Καταπτυσσάντων τὴν πλάνην γραίας Ἄγαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ὀσιομάρτυρος Σωφρονίου τοῦ Βουλγάρεως. (†1510)

Στίχ. Πέλκι φθόνου Σωφρόνιος ἀθλήσας,
Σὺν τῇ ἀσκήσει ἐγένετο καὶ μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Μήτρου, τοῦ ἐν Τριπόλει τῆς Πελοποννήσου ἀθλήσαντος. (†1794)

Στίχ. Λαμπρῶς ὁ Μῆτρος Χριστὸν ὁμολογήσας,
Μάρτυς ἐδείχθη ἐκτμηθεὶς τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Ζαχαρίου, τοῦ ἐν Προύσση μαρτυρήσαντος. (†1802)

Στίχ. Καὶ Ζαχαρίας ἀθλητὴς νέος ὦφθη,
Ἐχθρὸν αἰσχύνας παραστάσει γενναία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας Ἑλένης (Μαντούροβα), πνευματικῆς θυγατρὸς τοῦ ὀσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, ἐν μονῇ Ντιβέγιεβο ἀσκησάσης. (†1832)

Στίχ. Θείου Σεραφεῖμ θυγάτηρ ἡ Ἑλένη,
Σεραφικὸν ἤσκησεν ἐνταῦθα βίον.

Τῷ ἀναστάντι Χριστῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος (δίζ)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μν ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το (δίζ)

Δόξα.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον
τον μο νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ξον

Καὶ νῦν.

Ως ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ
τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο
ρου η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σαπρο αγ
γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας ^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην ^{Πα} χα ρι σα α με ε νος

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A
 υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βασι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας (δύς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ
 ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω

η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας

τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν υ μνουντες αυ τον

ως Θε ον ειστουςαι ω νας

Ευ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γι ον Πνευ ματον Κυ ρι ον

Αρον κυ υκλωτους ο φθαλ μουουςσου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ

γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα

λασ της και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α μην

Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις ^π9 υ περ ου σι ε και υ περ θε ε ^υ9 εις
σε βε βα πτι σμεθα ^Δ2 και σε ευ λο γου μεν ^γ22 εις παν
ταςτουςαι ω νας ^π9

Καταβασία.

^χ **A** ι νου μεν ευ λο γου μεν ^π9 και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον ^Δ2

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα ^Δ2
η μι α των Σαβ βα των ^γ22 η βα σι λι ις και κυ ρι α ^π9
ε ορ των ε ορ τη ^Δ2 και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων ^Δ2 εν η ευ λο γου μεν ^γ22 Χρι
στον ειςτουςαι ω νας ^π9

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ2 θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ2 και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ2 ζω
ην χα ρι σα α με ε νος ^π9 (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 Πα
 ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον

ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Τροπάρια.

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α της

ε σκυ λευ θη

Ω θει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρατης βα σι λει ει α ας σου

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
τρι η με ρο σε κ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνουῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθα ρ σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον

(τρὶς)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι ςοις σοι πρε ε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τϛ ϛ σοι
πρε ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ',
καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ νης α α αυ του

Πα μνου μεν σου χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
Μ α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α
α α στα α α α σιν

χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα

α α α α ρα

Ο Πα σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα να

τον κα τα ργη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε κρων

ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ως

μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Χ Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ

γα α α α α νω

Ο Πα τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μου πα

σαπνο η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ι

ι ον ^π9

T^M Πα
ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον
^M ^π9 Πα
τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε
εκ Πα αρ θε ε νου ^π9 και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω
ω ω Πα α α α τρι ^π9 ε πα θες ως αν θρω πος και ε
^M ^π9 Πα
κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε
εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον ^π9 Κυ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^π9

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ^π9 Κε ρ

^π9 Χ
Α να στη τω ο Θε ος ^π9 και δι α σκο ρ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^π9 και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^π9 οι μι σου ντες αυ τον ^π9

Π^{Κε}
α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^π9 Πα σχα και νον Α γι ον ^π9 Πα α σχα

μυ στι κον Πασχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πασχα α μω μον Πα σχα

με γα Πασχα των πι στων Πασχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

^χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα

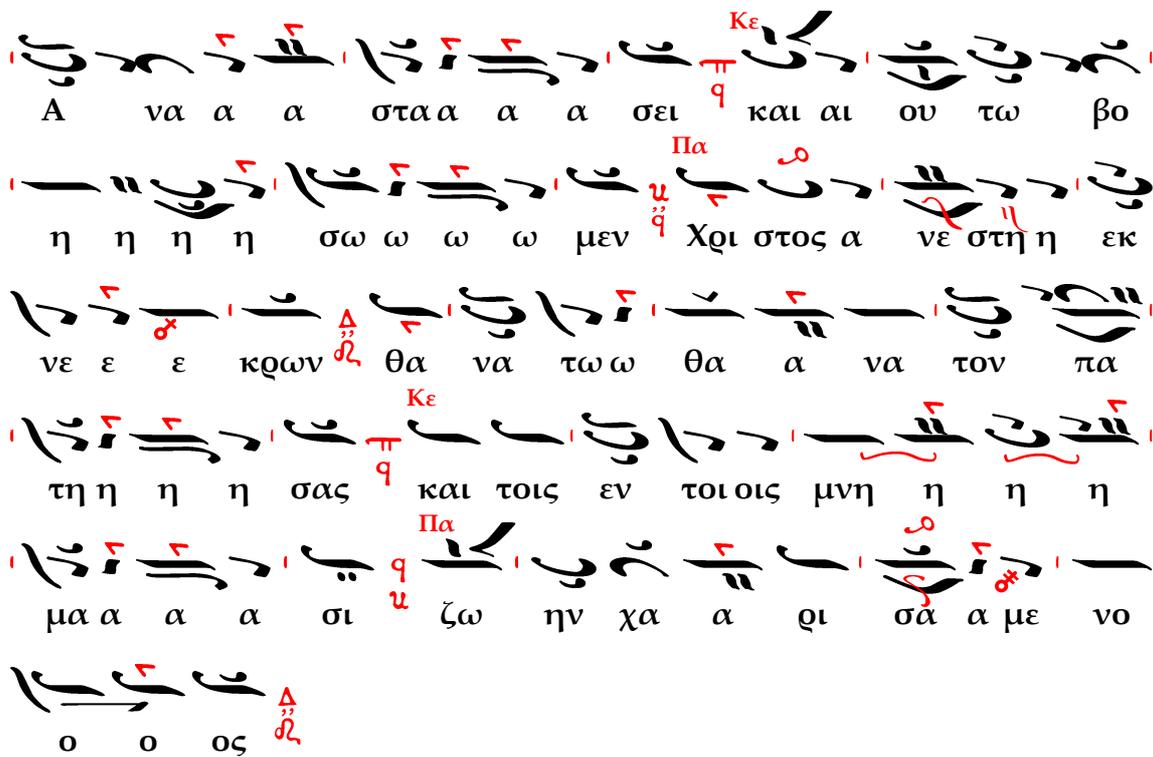
σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
 α δε ελ φοι και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η
 μας συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη

 Α να α α στα α α σει και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων θα να τω θα α να τον πα
 τη η η η σας και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

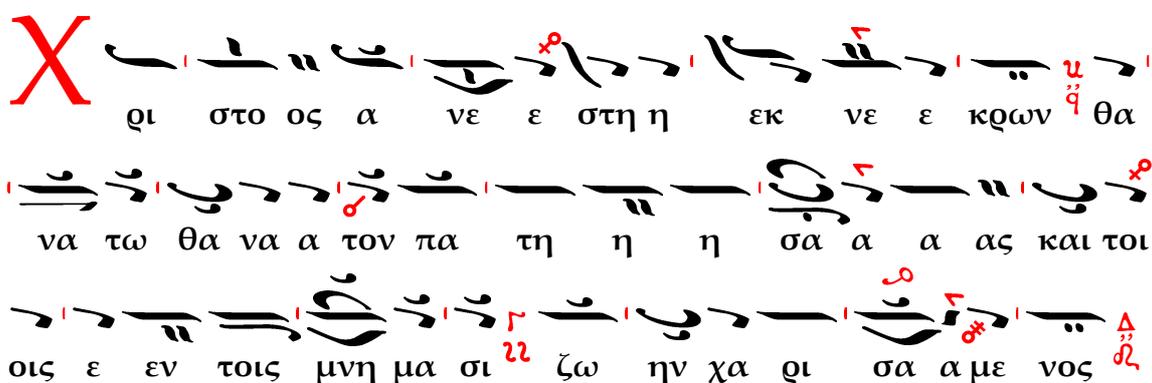
Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

π ρ ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ρ ρ

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραϊαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσονημας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶν
σον ἡμαῖς

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σωσον ἡμαῖς Υἱεε Θεοῦ οἰκτιρήσαι
ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἁλλήλους
καὶ

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σωσον ἡμαῖς Υἱεε Θεοῦ οἰκτιρήσαι
ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἁλλήλους
καὶ

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σωσον ἡμαῖς Υἱεε Θεοῦ οἰκτιρήσαι
ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοι ἁλλήλους

α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

 και τω Α γί ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

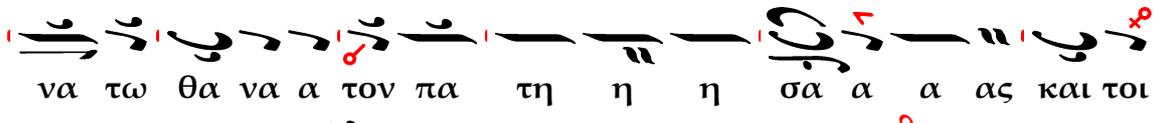
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

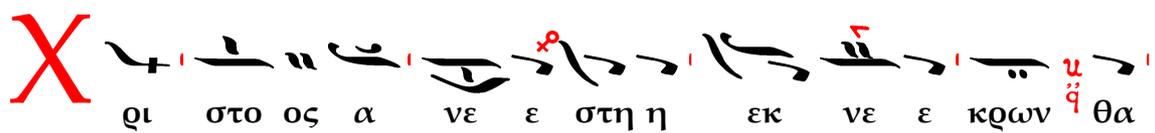

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

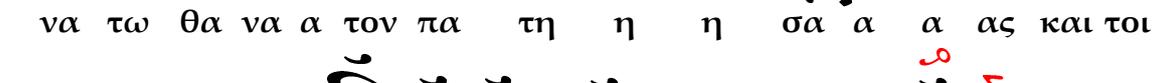

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

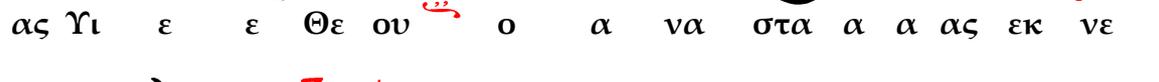
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

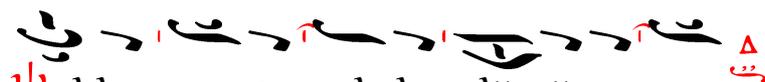
E

 ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α
 * * *

Εἶτα τὸ

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
(ἐκ γ').

Ἦπακοή.

Ἦχος Δι - θ

Π ρο λα βσαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς
μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω των

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

ᾠχος Δι-θ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

ᾠχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
ι ιν

Ἦχος 4 Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δίζ)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μισ

O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε
 ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α
 σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, κατὰ τὸ ἀνθίβολον κῦρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α
 να α α μισ
O ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο ο ο ο
 ο ο ο ον ε βα πτι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι σθη η η η η η ε βα
 α πτι ι ι ι σθη η τε ε ε

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο ο ον ε νε ε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

Και άλλως:

Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ

υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε

δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε λε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἤχος Ζω χ

Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε ρα α α α

Α α α α α α α α λλη η η η
 η λλ ς ς ς ς Α λλη η λλ ς ς
 ς ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α

ι Α λλη η λυ υ υ υ υ ι α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α
(ιδ' Ιουνίου , α 7 ζ'
, I.A.)

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, μετὰ προκειμένου καὶ ἀλληλουΐα τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ρ

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν
αυ τη

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ο τι εις τον
αι ω να το ε λε ος αυ τω

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν

αυ τη ^ν _{δλ}

^χ Ειπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ^Δ _{δλ}

ο τι εις τον αι ω να το ε λε ος αυ τῃ ^ν _{δλ}

A υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος ^ε _χ α γα λλι α σω με ε θα ^Δ _{δλ} και ευ φραν θω μεν εν

αυ τη η η η η η ^ν _{δλ}

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(τιή 22-28).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήνησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ Πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ Συ Κυ ρι ε α να στας οι κτει ρη σεις την Σι

ων ο τι και ρος τϑ οι κτει ρη σαι αυ την

ο τι η η η η κει ει και αι ρος

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε

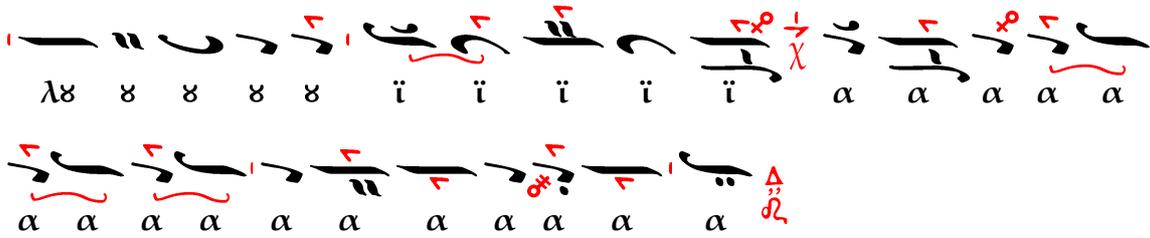
βλε ψε του α κουσαι τϑ στε ναγ μου των πε πε δη με

νων του λυ σαι τϑς υι ους των τε θα να α τω

με ε ε ε νων

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. ιβ' 36-47).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Ἦχος ἰβ' Δι.

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πάφ

O ι τα α α α α α α α α α α

Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι

ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι

ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι

ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο

ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϛ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϛ Κυ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^Δ _δ

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^Δ _δ

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ^ϛ _ϛ

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^π ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ^π ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^π ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _δ ^{Πα} _δ μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ ^Δ _δ και

κα τα φυ γη η η η η μϑ και αι ρυ υ ςη ης

^π ₉ μϑ

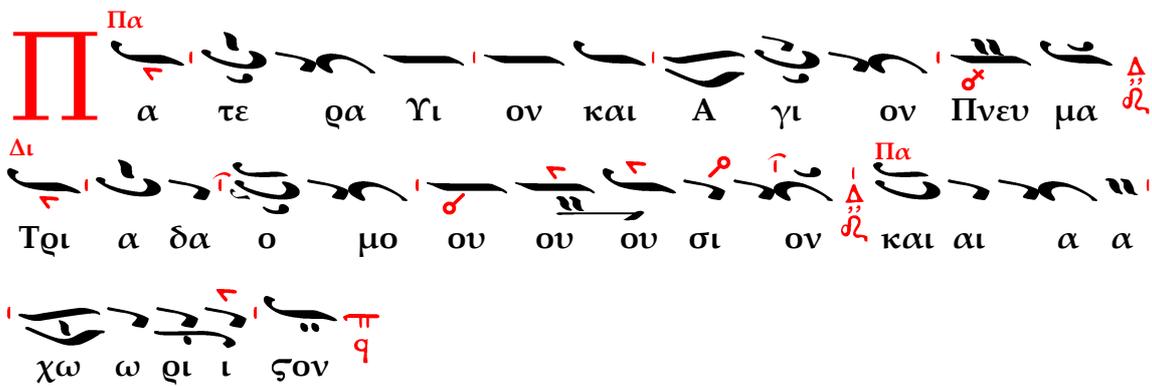
Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἄργον}

^{Δι} _δ ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^Δ _δ Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϑ ς ς ς ς ^Δ _δ

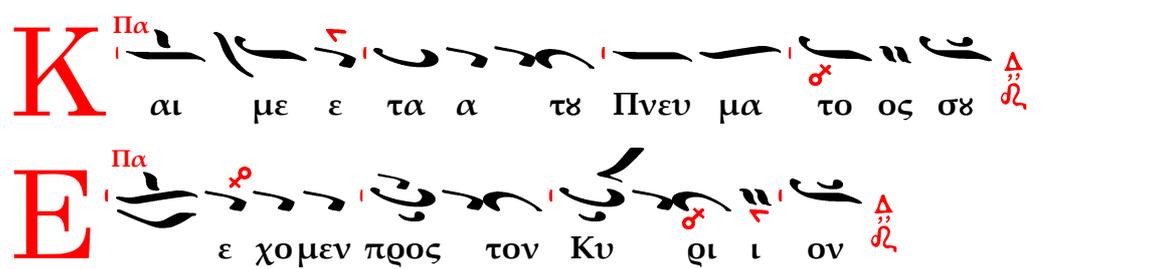
^{Πα} ^Μ ^{Πα} και κα α τα φυ υ γη η η η η μϑ και αι

ρυ υ υ υ ςη η η ης μϑ ^π ₉

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αῖψ', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῆ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γ γ ε λ ο ο ς ε ε ε β ο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα δ η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ ρ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

Πα
 ω ω ω ω μα α α α α α α α α
 Ζω
 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Νη
 ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα Ζω Μ Πα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σω ω μα
 Χρι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α α
 Νη Πα
 α α α α α με τα λα α α α ια α α α α
 Δι
 α α α α α α α α α α α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Μ
 α α α α α α α βε ε ε ε με ε

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ Πληρωθῆτω

Ἦχος Πά Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι - θ

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
χα ρι σα με νος με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς,

δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).